

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobců: **a) INSTALAČNÍ MATERIÁL – HERMAN, s.r.o.,** se sídlem Masarykovo nám. 391/44, Vyškov, **b) S. H.**, **c) M. H.**, **d) A. H.,** proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti,** se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce d) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2016, č. j. 5 A 189/2015 - 107,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce d) (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž mu nebylo přiznáno osvobození od soudního poplatku.

[2] Městský soud v napadeném usnesení uvedl, že stěžovatel ani přes opakovanou výzvu soudu neposkytl úplný obraz o svých majetkových poměrech. Formulář *potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce* byl vyplněn rok před tím, než stěžovatel podal žádost o osvobození od soudních poplatků. Tvrzení, jimiž tuto žádost podložil, městský soud označil za nekonkrétní a nepodložená. Stěžovatel tvrdí, že nemá finanční příjem, avšak na výzvu městského soudu pouze uvedl, že žije z milodarů především od své manželky, aniž by toto

tvrzení doložil. Ve vztahu k manželce stěžovatel uvedl: „*Manželka se nesoudí.*“ Dále k její osobě uvedl: „*Nemá žádný finanční příjem.*“ Městský soud uvedl, že pokud by stěžovatelova manželka neměla žádný příjem, vyvstává otázka, jak může stěžovatel žít z milodarů manželky. Stěžovatel uvedl, že nemá příjmy z movitého a nemovitého majetku, aniž by uvedl, zda a případně jaký majetek vlastní.

[3] Městský soud zhodnotil, že stěžovatel neuvedl žádný majetek a příjmy, současně však nevysvětlil ani nedoložil, jakým způsobem získává prostředky pro svou obživu. Tvrzení, jimiž odůvodnil svou žádost o osvobození od soudního poplatku, byla nepostačující. Městský soud tedy jeho žádost zamítl.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že splňuje podmínky pro osvobození od soudního poplatku a že vydání napadeného usnesení městského soudu nespadá do pravomoci tříčlenného senátu. Současně namítl, že ve věci rozhodoval nepříslušný soud. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou k tomu oprávněnou, je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Důvody kasační stížnosti odpovídají důvodům podle § 103 odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, zároveň zkoumal, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[6] V nynějším řízení, kde kasační stížnost nesměřuje proti rozhodnutí městského soudu, jímž se řízení o žalobě končí, netíží stěžovatele poplatková povinnost spojená s podáním kasační stížnosti, ani na něj nedopadá povinné zastoupení advokátem (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19; publ. pod č. 3271/2015 Sb. NSS; dostupné z www.nssoud.cz stejně jako další zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu).

[7] Nelze souhlasit s tvrzením stěžovatele, že městský soud nebyl příslušný k vydání napadeného usnesení. Městský soud v řízení, v němž vydal napadené usnesení, projednává žalobu, kterou žalobci označili jako zásahovou a kterou směřují proti žalovanému Ministerstvu spravedlnosti, jelikož nejsou spokojeni se způsobem vyřízení své stížnosti. Dle § 4 odst. 1 písm. c) s. ř. s. rozhodují soudy ve správním soudnictví o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu. Dle § 7 odst. 2 s. ř. s. je příslušnost soudů ve správním soudnictví stanovena tak, že příslušný je soud, v jehož obvodu je správní orgán, který jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Sídlo Ministerstva spravedlnosti spadá do obvodu městského soudu, který je tak místně příslušný v dané věci.

[8] Důvodem pro zrušení napadeného usnesení není ani námitka, že rozhodování o žádosti o osvobození od soudního poplatku (soudních poplatků) nenáleží tříčlennému senátu.

[9] Rozhodování celým senátem představuje oproti rozhodování předsedou senátu či samosoudcem vyšší standard ochrany práv, neboť senátní rozhodování je založeno na majoritním konsenzu kolegia soudců (viz Potěšil L., Brus M., Hlouch L., Rigel F., Šimíček V. *Soudní řád správní. Komentář.* 1. vyd. Praha: Leges. 2014. s 986). Pro srovnání lze poukázat též na § 205 odst. 2 písm. a), § 219a odst. 1 písm. a) a § 229 odst. 1 písm. f) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, z nichž jednoznačně vyplývá, že rozhodování senátem tam, kde měl rozhodnout samosoudce, není důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Stěžovatelovo tvrzení, že neměl rozhodovat senát, již z uvedeného důvodu nemůže zakládat důvodnost kasační stížnosti.

[10] Zcela nedůvodné je obecné tvrzení stěžovatele, že splnil podmínky pro osvobození od soudního poplatku. Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem v tom, že ze stěžovatelovy žádosti není vůbec patrné, z jakých prostředků hradí své základní životní potřeby. Stěžovatel totiž pouze tvrdil, že nemá žádné příjmy, aniž by důvěryhodně objasnil, kde získává prostředky na uspokojení svých základních potřeb. Současně je třeba dát městskému soudu za pravdu, že stěžovatel ani neuvedl, zda má nějaký majetek větší ceny, což je údaj, který slouží k ověření věrohodnosti tvrzení o majetkových poměrech.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání, jelikož § 109 odst. 2 s. ř. s. takový postup předpokládá.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto dle uvedených ustanovení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení náklady, které by překračovaly jeho běžnou úřední činnost.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. května 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu